

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ترکیه
ترجمه و تکثیر از حزب کار ایران (توفان)
۱۴ جون ۲۰۱۳

پیرامون تحول حوادث جاری در ترکیه

سلسله تظاهرات توده‌ئی، که از یک هفته پیش در ترکیه آغاز شده است، همچنان ادامه دارد. اما چطور می‌توان این تظاهرات توده‌ئی دنباله دار را تعبیر کرد؟ بهار ترکی است؟ یک قیام همگانی است؟ یا این که پای تدارک نوعی کودتا از طرف ملی‌گراها در میان است؟

برای ارائه یک تعبیر واقع‌بینانه از مسأله، ابتداء باید رویدادهای سیاسی اخیر در ترکیه را مورد توجه قرار داد. ناگفته نماند که در این اوضاع و احوال، فقط یک جرقه برای روشن کردن آتش کافی بود.

دولت AKP (حزب عدالت و توسعه-توفان)، به عنوان وفادارترین متحد امپریالیسم امریکا و غرب در خاورمیانه، سواى نقش مهمی که در طرح خاورمیانه بزرگ دارد، مجری فعال سیاست نئولیبرال نیز هست، سیاستی که محرک انواع اعتراضات طی سالیان متمادی بوده است. سخن برسر سیاست و آگذاری اموال عمومی به نهادهای فراملیتی، به صاحبکاران بزرگ محلی، بیکارسازی انبوه، تجدید سازمان زیست کارگران به سود این صاحبکاران، استفاده از کارگران مهاجر، تدابیر ضد سندیکائی، محدودیت حقوق اجتماعی، کاهش دستمزدها، تشدید استثمار نیروی کار به منظور افزایش توان رقابتی، همین تدابیر بودند که خیزش در کارخانه‌ها و نهادها را باعث شده‌اند.

گذشته از این، جهل و حماقت حکومت در مورد سیاست یکسان سازی خلق کرد، همراه با توقیف‌های انبوه نیز نتایج مخربی داشتند. به طوری که بورژوازی شهری، شاهد اقدامات متکی بر مذهب و بیانیه‌های دولت در مورد برقراری نوعی تعلیمات مذهبی اجباری در مدارس متوسطه، تغییر نظام آموزشی بر مبنای سنت‌های مذهبی... ناظر افزایش تعداد مدارس مذهبی، برپائی یک وزارتخانه برای امور مذهبی با استخدام لشکری از روحانیون مأمور داوری، محدودیت فروش مشروبات الکلی و سیگار، تعویض و آرایش بوروکراتیک توسط بخش‌های مذهبی، همه هوادار و وابستگان AKP (حزب عدالت و توسعه-توفان) بوده است.

با برقراری نرخ بهره بالا و فروش اماکن عمومی به سرمایه خارجی، AKP (حزب عدالت و توسعه-توفان) حجم عظیم نقدینه را به سمت سرمایه‌تنزیلی هل داد. اقدامی که جلوی سرمایه‌گذاری در خاورمیانه یا در بانک‌ها و شرکت‌های غربی را می‌گرفت. نتیجه این شد که دولت AKP، مادام که تأثیرات منفی بحران اقتصاد جهانی را به سود اروپا و ایالات متحده کاهش می‌داد، موفقیت‌های زیادی به دست آورد.

تا این که اخیراً، حجم سرمایه‌های آزاد خارجی کاهش یافت. دولت AKP (حزب عدالت و توسعه-توفان) سعی کرد تا جلوی این حرکت نامناسب اقتصادی را، با به راه انداختن یک موج مستغلاتی، موسوم به «تغییر شکل شهری»!

بگیرد. در این راستا بود که بهترین محله های شهر های بزرگ مصادره شدند، آسمان خراش ها در اماکن عمومی ساخته و با قیمت های گزاف به فروش رفتند. مشکل فزاینده ترافیک، تخریب مناطق سبز و تدابیر زیانباری که جیب هواداران AKP (حزب عدالت و توسعه-توفان) را پر کرده و نارضایتی وسیعی را به دنبال آوردند.

سیاستی که دولت AKP (حزب عدالت و توسعه-توفان) در قبال سوریه در پیش گرفت نیز مزید بر علت شد و نارضایتی در میان مردم را بیشتر و وسیع تر کرد. به علاوه، کمک مالی برای حمایت از سازمان ها و گروههای اسلامی رادیکال و فرستادن این گروهها به مرز سوریه هم مشکلات فراوانی به بار آورد. اسلامیت های رادیکال به نیروئی تهدید کننده برای علویست هائی که در مرز سوریه زندگی می کنند، تبدیل شدند. سکونت اسلامیت های رادیکال در مرز سوریه، به شدت به تجارت و اقتصاد این منطقه مرزی لطمه زد.

همزمان، ورشکستگی ها زیاد شد، بیکاری افزایش یافت. ایضاً، تأثیرات منفی کمک ۵ میلیون دلاری به مخالفان اسد هم نمایان شدند. در یک چنین شرایطی بود که نخست وزیر اردوغان اعلان کرد که در میدان تقسیم یک مرکز تجاری بزرگ ساخته خواهد شد. مرکزی به شکل نوعی پادگان. فراموش نکنیم که پادگان های آتشبار از این دست در جریان انقلاب بورژوائی ۱۹۰۸ میلادی، همان ستاد فرماندهی نیروهای ارتجاعی و مرکز شورش را همه می شناسند. AKP از خاطره شورش ارتجاعی ۳۱ مارچ ۱۹۰۸ میلادی دفاع کرده و می خواهد از انقلاب ۱۹۰۸ انتقام خود را بگیرد. این دریافت یک بخش قابل توجه مردم از طرح پادگان هاست. حوزه میدان تقسیم بر روی محیط زیست هم کلی تأثیر می گذارد، دیگر هیچ جای سبزی، حتی در مرکز تجاری مورد نظر دولت، باقی نمی ماند. قصد اردوغان جهت تغییر نمای شهر، آنهم بدون توجه به میل و نظر اکثریت بود که راه را برای نوعی قیام در قبال سیاست دیکتاتور منشانه او باز کرد.

مقاومت در پارک تقسیم گزی آغاز شد. وسائل خاکبرداری شرکت ها، وقتی که برای عمل تخریب وارد پارک شدند، توجه هزاران نفر در پارک را به خود جلب کردند. دیر وقت شب، بعد از این که بیشتر مردم پارک را ترک کردند، نیروهای پولیس گروه اندکی را که در چادر خوابیده بودند، مورد حمله قرار دادند. پولیس چادرها را آتش زد، فعالان وحشیانه مورد ضرب و شتم قرار گرفتند...

یک ماه است، از تظاهرات اول ماه مه در میدان تقسیم تا کنون، که دولت AKP تردد در این منطقه را تا ۳۰ کیلومتری درب ورودی پارک تقسیم ممنوع کرده و تردد به وسائل حمل و نقل عمومی را در این محل اجازه نمی دهد. راه ورود به قسمت های آسیائی و اروپائی شهر را برای تمام روز بسته است. در این فاصله، مردم مرتب مورد حمله قرار گرفته و یا بروی شان گاز اشک آور پاشیده اند. تدابیر احتیاطی دولت AKP شدت نارضایتی ساکنان استانبول و حتی توریست ها را افزایش داده اند.

امروز، یکبار دیگر، باز همان متد قبلی برای پایان بخشیدن به حرکت پارک تقسیم به کار برده شد. آخرین حمله تا این تاریخ مردم را به شدت خشمگین کرده، هزاران نفر را به سمت میدان تقسیم کشیده است. در پایان ساعت کار روزانه، جمعیت متمرکز در میدان تقسیم به صد هزار نفر رسید. پولیس در حمله های خود از گاز اشک آور و توپ آب پاش استفاده کرد. با وجود سانسور شدید رسانه های بورژوازی، تلاش رسانه های اجتماعی و بعضی ارگان های انقلابی و دمکراتیک، مردم را در جریان این حوادث قرار دادند. در آنکارا و ایزمیر هم حرکت های مشابهی روی داد. به طوری که مردم خیابان ها را تا صبح روز بعد ترک نمی کنند. در ایزمیر، آنکارا و استانبول، زد و خورد های خیلی شدیدی میان پولیس و فعالان رخ دادند. سنگرها برپا شدند. طی ساعت ها درگیری، جوانانی در آنکارا، استانبول و کاتای جان خود را از دست دادند. دهها هزار نفر زخمی و دستگیر شدند.

بیشتر معترضان جوانان و زنان بودند. هواداران تیم فوتبال هم رقابت های معمول را کنار گذاشته و در متینگ ها و تظاهرات شرکت کردند. بیشترین شعار ها در این حرکت ها « استعفای دولت » و « طیب استعفاء »! بودند. غالباً، توده شرکت کننده در تظاهرات سازمانیافته نبودند.

حزب ما، مثل تمام احزاب انقلابی و دمکراتیک، طرفداران محیط زیست، خانه پزشکان، مهندسين و آرشیتکت ها، سندیکاهای کارگران و خدمات عمومی، علوی ها، روشنفکران، هنرمندان، قضات و وکلاء، ملی گرایان، گروههای لائیک، به پا خاسته، به مردم هوشدار می دهد که دولت AKP در صدد است تا یک نظام مذهبی برپا نماید. حزب ما، که با همه کادرها و سازمان هایش در این سلسله تظاهرات حضور دارد، سعی می کند تا توجه کارگران، پرولتاریا و سندیکاهای را نسبت به این حرکت ها جلب نماید...

پای راه حلی دمکراتیک و توده ئی برای مسأله کرد، رفع محدودیت های تحمیلی برای مطبوعات، آزادی بیان و تأسیس انجمنها، حقوق علوی ها، باز پس دادن حقوق پایمال شده کارگران و دهقانان... را به میان کشیده است. خواهان معرفی و مجازات مسؤلان کشتار روبسکی و ریحانه، ممنوعیت استعمال گاز اشک آور در قبال تظاهرکنندگان توسط پولیس، ممنوعیت محاصره شهرها، ممنوعیت تخریب فضای سبز به منظور اهداف مستغلاتی یا برای غارت و بهره کشی از جنگل ها شده، برای یک اعتصاب عمومی و ادامه مقاومت فراخوان داده است.

از مردم خواسته تا برای یک مبارزه سازمانیافته آماده باشند. امروز، سندیکای کارگران بخش عمومی و کنفدراسیون انقلابی کارگران خود را برای یک اعتصاب عمومی آماده می کنند. رویدادهای یک هفته ئی در ترکیه، سوای تفاوت ها، بی شباهت با حوادث گذشته در تونس، مصر و در بعضی دیگر از کشورهای عربی نیست: مردم می گویند « ما خسته شده ایم »! و خیابان ها را اشغال می کنند... در این ۵ سال گذشته، حرکات مشابهی رخ داده، نه فقط در کشورهای عربی یا در ترکیه، حتی در کشورهای اروپائی مثل یونان، ایتالیا، پرتغال، اسپانیا، فرانسه و انگلستان، ایضاً در بعضی کشورهای امریکای لاتین. نقطه مشترک در همه جا، شورش مردم علیه فشار و علیه استثمار سرمایه داری است. طبیعی است که مبارزه مردمی که در برابر طبقات حاکم طغیان کرده اند، طالب حقوق و آزادی خویش اند، به یاری اتحاد و همبستگی بین المللی تقویت خواهد شد.

حزب کار ترکیه

ترکیه، ۴ جون ۲۰۱۳ میلادی

www.emep.org

ترجمه و تکثیر از حزب کار ایران (توفان)

www.toufan.org

* AKP = حزب عدالت و توسعه